

Voltes i mes voltes sobre “Tintín al Congo”

La justícia a l'Àfrica: reporter “Tintín (a la presó) al Congo”

Quantes vegades Tintín es pot trobar amb problemes, atrapat perquè ell va ser el seguiment de la informació i la veritat? Almenys un cop a cada volum.

Però prenem un exemplar de “Tintín al Congo”, i llegim la seva història ambientada a l'any 2016.

Al Congo, sabem que el Consell Nacional de Justícia, òrgan consultiu, assegura l'organització i funcionament de la Justícia. Tintín no té preocupacions, ja que sap que amb l'article 27, tot funciona perfectament en el millor dels mons. A més, aquest país és un membre permanent a l'ONU i aplicar la Declaració Universal de Drets Humans. No ha estat aquest any, el país amfitrió? De fet, la Comissió Africana de Drets Humans te la seu a Gàmbia (Banjul). Bona cosa.

Però ara, en aquesta ocasió, ha sigut capturat i tancat en una presó del Congo i sense més preàmbuls.

Sempre a la recerca d'informació, Tintín amb un mapa del Congo a la mà i el codi. En aquest lloc en particular, s'ha trobat amb altres detinguts. Reporter de nomenada internacional, Tintín els escolta.

Això significa que les presons estan superpoblades. Brazzaville que va ser construïda per a 150 persones i ara compta amb quatre vegades més, uns 600 presos (sense jutjar encara) i presoners (en compliment de la condemna). No es millor a Pointe Noire, la presó estava prevista per al 75-130 empresonats i són més de 300 el empresonats.

Tintín troba que la vida a la presó humanament, és un infern. Encara com els condemnat a pagar les seves malifetes estan privats de llibertat. Però les condicions ja no es corresponen amb l'article 3, dins el qual es col·loquen les presons com a responsables d'assegurar les condicions humanes en vigor. Tintín es pregunta sobre el que podem entendre per condicions humanes en vigor.

Promiscuïtat, dormint a terra, les cel·les sobreescalfades amb un sostre de llauna que es veu com un escalfador elèctric o el dia en què, durant l'època de pluges, les filtracions fan que sigui un lloc insalubre i de mal olor, són realitats que són fets allunyats de les lleis.

Tintín, que acaba d'arribar, no coneix els hàbits ni la informació. Si bé en teoria, la higiene, la salut i la bona alimentació estan inclosos en el mateix article, en realitat no és així, ni per promoure la relació d'equilibri amb la família. Per exemple, els presos/presoners de l'estada Brazzaville s'intercanvien amb Pointe Noire i viceversa. De quina manera les famílies poden mantenir relacions familiars per al benestar mental del detingut o pres? Especialment Tintín s'assabenta que els empresonats són de fet, a càrrec de la família.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Perquè? Demana Tintín

L'Estat de Congo no té diners a les arques i alguns detinguts/presos només mengen algun tipus d'arròs bullit dia, perquè ningú pot portar res, ni tan sols una fruita de temporada. I fruita ... n'hi ha molta al llarg de l'any. Per aquesta raó en moltes presons els residents estan malalts i ningú, diu, ningú els cuida. Pel privilegi de ser auscultat per un metge, han de pagar entre 10 000 i 20 000 FCFA. És el mateix per a la població que no sempre funciona, perquè no hi ha feina per a tots, així que imagina Tintín que per a un resident de la presó, és una fortuna.

Però Tintín pregunta. Les presons han de treballar amb les associacions de Drets Humans? Per què tant la desocupació?

Abans, tots treballaven. Ens vam quedar molt contents. I llavors va arribar Attila i la seva horda de Huns. Això pot ser a causa de que aquest nom pugui crear confusió en ser Huns, i una Unitat. Tothom s'ha convertit en el seu esclau o cal fugir. Però per arribar a les associacions i organitzacions internacionals, necessitem un megàfon a fora, algú que no té por d'expressar-se. Aquells que utilitzen els seus drets d'expressió, aquesta llibertat que existeix dins teu Tintín, aquí està tancada, amb l'esperança que la societat s'oblida. Us poso un exemple, els membres d'un partit polític, una organització independent, l'CDRC, que podia tenir una manifestació autoritzada a Brazzaville i Pointe Noire, el 2013. Tenien pancartes "targeta vermella" o "Govern d'Unió nacional". Ells van ser segrestats a casa un matí i sis mesos més tard van ser jutjats per posar en perill la seguretat de l'Estat. Ells van ser traslladats a diferents presons lluny de les seves famílies. Més de la meitat dels membres estan malalts i ningú fa res tot i que el president del seu partit havia escrit a l'ONU. El Comitè dels Drets Humans de l'ONU va respondre al president del CDRC, Modest Boukadia que es tractava de detencions arbitràries i abusives. La carta va arribar a l'escriptori del President de la República, 1r magistrat que ha d'ajudar a administrar la justícia del seu país, però res ha canviat, igual que dir "l'ONU no sap!".

I aquí, hi ha presos que han estat esperant anys el seu judici. Si moren abans del judici, s'estalviarà diners per a l'estat.

Com, es pregunta Tintín? Em semblava que l'article 2 va permetre a tots els ciutadans congolesos siguin iguals davant la llei i davant els tribunals. L'accés a la justícia no és lliure per a tots els casos?

Recentment, va haver de ser un procés. Una transferència de diners es va fer del Ministeri al Pala de Justícia. No obstant això, durant el viatge, els diners van desaparèixer... però no pas per a tothom. La persona encara està pendent de judici, si, i només si el fiscal la vol rebre.

És com aquest president CDRC, Modest Boukadia, que viu a França i al Congo, perquè és franc-congolès, va anar a veure la seva mare malalta al gener de 2016. Va ser detingut en el descens de aeronau sota el pretext que havia estat jutjat en absència de la seguretat de l'estat, i condemnat amb una pena de 30 anys de treballs

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

forçats. Aquest és un polític que no està d'acord amb la gestió i el balanç del país del President de la República, o la seva disposició a canviar la seva constitució. Han passat 10 mesos des que va ser tancat en espera del seu judici. S'havia de fer el 20 juny 2016, però el seu advocat havia aconseguit finalment, obtenir per a ell una

llibertat provisional des que va ser detingut durant més de quatre mesos en espera de judici. No obstant això, el ministre de Justícia, no només ha insultat els jutges al telèfon, sinó que va presentar una apel·lació.

Sense judici, que es el que es pot trencar, es demanda Tintín sorprès?

Res, a part del temps que la justícia creu guanyar i potser les creences d'aquest home. Però és sòlid.

Però Tintín es sorprèn. En aquest cas, no hi ha més respecte per l'individu, que la llibertat d'expressió!

Ja saps Tintín, es un reporter, periodista, home polític al Congo i tots els que defensen els drets i les llibertats estan en perill d'extinció. Salva't mentre puguis, Tintín. Es podria fer un article amb un títol bonic, "***Llibertat, escriu el teu nom.***"

Jean-Claude Mbemba-Mayima, escriptor congolès

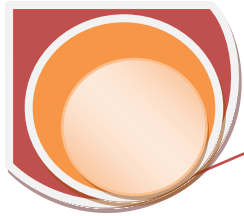
Diari La Griffe

A "El Jueves" de la passada setmana

Segons "Universo Tintín" - Últimas novedades y noticias de Tintín en España y Andorra,
Casterman torna a editar "Tintin in the Congo"

La segona de Les aventures de Tintín, Tintin au Congo va ser encarregada pel diari belga Le Vingtième Siècle com a propaganda colonial i proclerical per a la seva suplement infantil Le Petit Vingtième, i va ser publicada setmanalment entre el 5 de maig de 1930 fins a l'11 de juny de 1931.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

en Tintín al Congo es narra la història del jove reporter belga i el seu inseparable Milú, els qui són enviats al Congo belga per fer un reportatge sobre el país. Allà viuen diverses peripècies entre nadius i animals salvatges, fins que Tintín descobreix una operació de contraban de diamants dirigida ni més ni menys que pel gàngster

nord americà Al Capone. El que li portaria poc temps després a terres americanes.

Tintín, exculpado de las acusaciones de racismo

BEATRIZ NAVARRO
Bruselas. Corresponsal

Es oficial: el cómic *Tintín en el Congo* no es racista. Lo dictaminó ayer el Tribunal de Apelación de Bruselas, al que la asociación Consejo Representante de Asociaciones Negras y un particular, Bienvenu Mbutu Mondondo, recurrieron para tratar de que fuera declarado ilegal y retirado de la venta.

La sentencia pone fin a una larga batalla jurídica y confirma el veredicto del 2011 a fa-

vor del famoso álbum, prohibido en algunas bibliotecas por sus contenidos supuestamente racistas. Los jueces consideran que el cómic de Hergé no pretendía transmitir "ideas de carácter racista, vejatorias, humillantes o degradantes para los congoleños", ni de incitar al odio o la discriminación. Es un testimonio propio "de una época determinada". "Hergé se propuso hacer una obra de ficción con el solo objetivo de entretener a los lectores. Utiliza un humor cándido y amable", zanja la sentencia.●

Acompanyat d'un gran desplegament publicitari, Tintín al Congo va tenir un gran èxit. El 1946 Hergé el redibujó i va acolorir amb el seu ja definit estil de línia clara en la seva publicació amb Casterman, en la qual encara va fer alguns canvis en 1975.

A principis del segle XIX aquest còmic va ser objecte de diverses crítiques per la seva visió dels congolesos, que han titllat de racista (i criticada pel "enaltiment" de la caça major) motiu pel qual va ser portat als tribunals de Bèlgica. El Tribunal d'Apel·lació de Brussel·les va resoldre que l'àlbum no era racista. En paraules dels

jutges, el còmic d'Hergé no pretén transmetre "idees de caràcter racista, vexatòries, humiliants o degradants per als congolesos" sinó que és un testimoni "d'una època determinada".

Dos mesos més tard, la Comissió Britànica per la Igualtat Racial (CRE) va llançar una iniciativa per prohibir la venda de Tintín al Congo a Gran Bretanya, per tractar-se, segons ells, d'un llibre que "posa en relleu grollers estereotips racials".

Ara, després d'alguns anys sense edicions de Tintín in the Congo, el proper 30 nov Casterman torna a treure l'àlbum en anglès.

El 1929, any del naixement de Tintín, Bèlgica era una potència colonial que gestionava el territori del Congo Belga (avui República Democràtica del Congo). Tintín al Congo va començar a publicar el 1930, és un àlbum naïf, narrat amb to paternalista, en què Bèlgica és la portadora dels moderns valors occidentals. Es tracta d'un plantejament pueril i erroni, no hi ha dubte. Però alhora és un reflex del seu temps, de l'època en què va viure Hergé, el seu autor.

Pel que hem de preguntar, ¿val la censura o val la pena acostar-nos a ell de forma crítica? ¿Hem de allunyar-lo de les nostres prestatgeries i de la nostra descendència, o potser puguem aprendre a veure-ho com un testimoni i reflex d'una realitat ja passada? ¿No són Les aventures de Tintín un dels més grans testimonis del segle XX, permetent joves de 7 a 77 anys entendre algunes de les diverses realitats socials que es van viure durant aquests anys?

